

Aan de 'Flesch'

Overpeinzingen van een glasverzamelaar liefhebber

Naar Schiedam met de trein, een hele rit, en dan ook nog op de zondag dat Feyenoord in 'De Kuip' tegen 'FC Groningen' moet spelen. Dat ondervond ik op de terugreis! Maar ja, het is mijn eigen schuld, ik had het kunnen weten, het programma van de voetbalcompetitie wordt immers tijdig voor een heel seizoen gepubliceerd!

Positief blijven! Dat heb ik me immers voorgenomen! Positief tegen alle dingen aankijken, zwartkijkers en galspuwers zijn er immers genoeg. Tien voetbalsupporters kunnen er toch gemakkelijk bij in zo'n ruime 'zespersoons-niet-roken-stiltecoupé'. En zo leuk is het ook weer niet om schlemielig met 1-0 van Feyenoord te verliezen. Tien man erbij in zo'n coupé, zittend op het raamtafeltje en op die gestoffeerde neerklapbare stoelleuning, dat moet toch kunnen. Even dacht ik toen aan Johan Cruiff, die zei het immers al: 'ieder nadeel hep se voordeel' Welk voordeel?

Zo'n lange reis, en zeker als je die tegenwoordig per trein aflegt, heeft inderdaad een voordeel. Je hebt alle tijd om eens rustig te filosoferen over de voordelen van het lidmaatschap van een verzamelaarsclub als 'De Oude Flesch' (sorry, ik moet hier even de spellingscorrector uitzetten).

Na enige aarzeling gaf ik me toch maar op als lid van de 'Flesch'. Als glas je al meer dan een decennium boeit moet dat kunnen. Je verwacht veel boeiende contacten aan te boren. Dat was thuis komen van een koude kermis. Je maakt daar een zondag voor vrij. Een boottocht op de Maas en ook nog een ruilbeurs, dat klinkt goed! Maar u weet het, te weinig leden dachten er zo over.

Dan maar slakken eten in Horsens, voor mij was dat wel even slikken, maar, dacht ik positief... ik heb wel voor heter vuren gestaan en ging weer keurig op de wachtlijst staan bij Joke maar, weer vergeefs.

Al met al schoot er weer genoeg tijd over om te filosoferen, maar van de beoogde boeiende contacten kwam nog niets terecht.

De positieve benadering dreigde wat af te kalven door deze eerste ervaringen met de 'Flesch', maar het tij zou spoedig keren.

Boeken lenen bij Lei! een schat aan informatie in boeken als 'Sealed Bottles' (Roy Morgan) en natuurlijk 'In glas verpakt' van Johan Soetens, maar bovenal ... wat een flessenverzameling!

Toen 'Schiedam' deze zondag aan de beurt was keerde het tij definitief. Niks geen slakken slikken, nee, een ontvangst in een heus museum zonder dat ik zelfs maar m'n museumjaarkaart hoeft te trekken! Én een 'proeverij' aan het einde van het programma; als je daar geen leden mee over de streep trekt weet ik het niet meer.

Deze list in de uitnodiging van Joke slaagde dan ook wonderwel. Flink wat leden wisten de weg naar dit in een prachtig pakhuis aan de Lange Haven gehuisveste museum te vinden. De bijzondere verzameling van Joop Koop is zeer de moeite waard. De conservatrice van dit mooie museum, Marianne A. De Bruyn, schetste zelfs voor mij die Joop niet heeft mogen kennen, een prachtig beeld van een gedreven verzamelaar. Ik zie in mijn verbeelding de volgepakte flatwoning met overheersend het 'groen' van Hulstkamp zo voor me.

Het gevoel van de kat in een vreemd (museum)pakhuis werd snel minder toen Lei mij bij allerlei leden introduceerde. "Firekegs", die zich in mijn vurige belangstelling mogen verheugen, oh daar weet Cees veel van, "inkpotjes" dit is Arie, praat maar eens met hem.

Ja, zoiets stelde ik me waarschijnlijk voor bij een verzamelaarsclub, veel enthousiasme en enorm veel kennis van zaken.

Voor mij bleef er tijdens die lange treinreis terug (met FC-supporters) nog één groot probleem over. Nu ik de verzameling van Lei en een selectie van die van Cees heb gezien, en over die van Arie heb horen vertellen durf ik me geen verzamelaar meer te noemen. Ik presenteer me in het vervolg maar als 'glasliefhebber'.